

Číkus
Ulice
PSČ Město
Narozen DD. MM. YYYY

V Brně dne 1. 3. 2016

Krajský úřad Pardubického kraje
Komenského nám. 125
532 11 Pardubice

prostřednictvím

Magistrátu města Pardubic
Odbor správních agend
Oddělení přestupků
Náměstí Republiky 12
530 21 Pardubice

Věc: Odvolání proti rozhodnutí č.j.

Odvolání

Proti rozhodnutí č.j.

Přílohy:

1. Fotografie z měřiče rychlosti Prolaser III se čtyřmi různými rychlostmi (4 listy)
2. Důkaz o neexistenci veřejnoprávní smlouvy mezi obcí **Chýšť** a obcí Lázně Bohdaneč o poskytnutí obecní policie dle § 3a zákona č. 553/1991 Sb. (1 list)
3. Důkaz o neexistenci veřejnoprávní smlouvy mezi obcí **Voleč** a obcí Lázně Bohdaneč o poskytnutí obecní policie dle § 3a zákona č. 553/1991 Sb. (1 list)

V souladu s § 81 zákona č. 500/2004 Sb. podávám odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic č.j. v řádné lhůtě dle § 83 zákona č. 500/2004 Sb.

Obviněný nesouhlasí s rozhodnutím správního orgánu a to ani s rozhodnutím o vině, ani s uloženou sankcí a své odvolání zdůvodňuje takto:

Správní orgán se dostatečně nevěnoval jednotlivým bodům vyjádření obviněného. K jednotlivým bodům „Vyjádření k č.j. “ ze dne 18. 1. 2016 resp. stejného dokumentu doplněného o datum narození ze dne 27. 1. 2016 a komentářům k nim (na str. 5 a 6 v Rozhodnutí) uvádí obviněný následující:

1. Nebylo žádným způsobem prokázáno, že fotografie, která je součástí spisu, je skutečně fotografií pořízenou laserovým měřičem rychlosti ProLaser III a že byla v identické verzi nahrána do řídicího počítače. Navíc nebylo prokázáno, že s fotografií nebylo nijak manipulováno. Obviněný se oprávněně domnívá, že k manipulaci s tímto materiálem došlo

a správní orgán tuto pochybnost dostatečně nevyvrátil.

Pan Tomčo není soudním znalcem, aby mohl posuzovat, zda je nebo není zřejmé, zda došlo nebo nedošlo k nějaké manipulaci, tedy jeho prohlášení „Z pořízené foto není zřejmé, že by obviněným popisovaným způsobem došlo k nějaké manipulaci.“ nemůže být bráno jako fakt, nýbrž jako laický názor člověka ve věci neškoleného a nemajícího oprávnění takové věci posuzovat.

Pro podporu svého tvrzení přidává obviněný v příloze 1 několik fotografií, ze kterých není (alespoň bez využití služeb soudního znalce) zřejmé, zda k nějaké manipulaci došlo či nedošlo, ačkoli je z různých „změřených“ rychlostí zřejmé, že některé z nich upraveny být musí. Podobně jednoduše je možné v záznamu upravit i jiné údaje jako místo, čas datum, RZ, výrobní číslo měřicího zařízení a jiné. Z uvedeného důvodu není možné považovat pouze obsah „Oznámení podezření ze spáchání přestupku – dokumentace“ za relevantní důkaz o změřené rychlosti a tedy **nebylo prokázáno, že k překročení rychlosti vůbec došlo.**

2. V rozporu s tvrzením správního orgánu, že „oznámení o podezření z přestupku – dokumentace“ vylučuje tvrzení obviněného, je pravdou, že tento dokument nevylučuje nic.

Co se týče neuplatnění institutu „krajní nouze“ se obviněný oprávněně domnívá, že toto není argumentem, neboť na místě nedošlo k žádnému podání vysvětlení a v souladu s ustanovením § 36 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb. může účastník navrhopat důkazy a činit své návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Tedy ne pouze „na místě kontroly“, ale i „později“. Obviněný se důrazně ohrazuje proti tomuto postupu, jelikož není povinností řidiče cokoli sdělovat „na místě“, zvláště pokud nesouhlasí s přestupkem a chce ono podezření z přestupku řešit v souladu se zákonem ve správním řízení. **Nebylo prokázáno, že by údajné jednání, pokud by k němu vůbec došlo, bylo přestupkem.**

Navíc není zřejmé, kdo byl vůbec s vozidlem zastaven (viz bod 21), tím méně totožnost řidiče v době údajného změření. Nebylo prokázáno, že se v době údajného změření a v době údajného zastavení jednalo o jednoho a toho samého řidiče. I z tohoto důvodu je pseudoargument neuplatnění krajní nouze na místě (po zastavení) naprosto nesmyslný, neboť zastavený řidič neměl žádný důvod vysvětlovat situaci z doby, kdy řídil jiný řidič. **Nebylo prokázáno, že by obviněný byl řidičem v době údajného změření, ani v době údajného zastavení.**

Správní orgán se vůbec nevěnoval tomu, že na fotografii jsou zachycena dvě vozidla vedle sebe. Návod k obsluze ProLaser III, jehož část je součástí spisu, vysloveně uvádí: „Algoritmus kontroly rychlosti zcela vylučuje pořízení fotografie jiného vozidla, než které bylo skutečně změřeno.“ Jelikož na fotografii jsou očividně vozidla dvě, lze z toho logicky odvodit dva závěry. Buďto byla změřena obě dvě vozidla (což je nepravděpodobné a navíc znemožňuje prokázat, které z vozidel na snímku se pohybovalo údajně změřenou rychlostí) a nebo je tato věta uvedená v návodu nepravdivá (pokud bylo skutečně změřeno vozidlo RZ 88 ACAB, algoritmus kontroly rychlosti vylučuje, aby bylo vyfoceno i druhé vozidlo, jelikož jiné než změřené vozidlo dle tohoto tvrzení **nemůže** být vyfoceno). V takovém případě není jasné, jaké vozidlo bylo změřeno – nesouvisí to se skutečností, jaké vozidlo bylo vyfoceno. Z výše uvedeného vyplývá, že „oznámení o podezření z přestupku – dokumentace“ **nemůže být použito jako důkaz**, zejména po konfrontaci s návodem k obsluze měřicího zařízení.

3. Obviněný oceňuje, že správní orgán nezpochybňuje vzdělání ani znalosti obviněného, nicméně obviněný je bohužel nucen vzdělání, znalosti a bystrost úředníka jednajícího za správní orgán zpochybnit. Větu ve stylu „Dostáváte tak **do ruky** efektivní nástroj...” by jistě bylo možné nalézt i v návodu na anální kolík, ale není z toho možné usuzovat, že tento nástroj nepatří do jistého tělesného otvoru, nýbrž do ruky (a je tak výrobcem zamýšlen užívat pouze držením v ruce). Od správního orgánu je milé, že zvýraznil různé části textu návodu (zejména obsahující různé tvary podstatného jména ruka), ale je přinejmenším podivné, že přehlédl pasáž „**Zdůrazňujeme, že je potřeba** při měření dbát na to, aby byl laserový měřič rychlosti co nejvíce stabilizován **(na tyčovém stativu nebo opřený o pevnou překážku)**.“ Tato skutečnost svědčí proti nestrannosti úředníka správního orgánu a vypovídá o jeho zájmu na potrestání obviněného místo snahy o nestranné prošetření případu. Případně také může vypovídat o nedůslednosti tohoto úředníka, nebo i o jeho nižší inteligenci ve vztahu ke skutečnosti, že zjevně není schopen pochopit ani návod k obsluze. Z uvedeného vyplývá, že měřicí zařízení bylo **použito v rozporu s návodem k obsluze** a tedy **měření nemůže být považováno za průkazné**.
4. Správní orgán se vůbec nezabýval legálností ověření měřidla. Samotná existence protokolu o ověření neprokazuje legálnost ověření. Stejnou logikou by pouhá existence padělané bankovky prokazovala její pravost. Správní orgán se také vůbec nezabýval legálností použití měřidla. V případě, že měřidlo bylo zkalibrováno a/nebo použito **v rozporu se zákonem** (a nebo alespoň nebyl nad vší pochybnost prokázán opak), **není možné použít získané materiály jako důkaz** (§ 51 odst. 1 zákona 500/2004 Sb.).
5. Správní orgán se vůbec nezabýval skutečností, zda skutečně v době měření byly na měřicím zařízení platné zkušební značky a plomby. Samotná existence protokolu o ověření neprokazuje existenci a neporušenost úředních značek. Pro platnost ověření je třeba splnit **obě podmínky současně**, tedy je třeba existence jak platného protokolu o ověření, tak neporušených značek na samotném zařízení. Existence platných neporušených značek však nebyla potvrzena ani svědky, ani úředníkem a tedy **platnost ověření nebyla prokázána**.
6. Správní orgán se vůbec nezabýval tím, že svědek Jelínek dle spisu při měření používal jiné měřidlo, než pro jaké byl školen a než pro jaké byl vydán protokol o kalibraci. Argumentace výrobním číslem 022/04 resp. 22 (přičemž už tato dvě označení se liší!) není přípustná, jelikož výrobní číslo (nejen) na „oznámení o podezření z přestupku – dokumentace“ je modifikovatelné stejně jednoduše, jako údajně změřená rychlost (viz bod 1). Vzhledem k pochybnostem a zásadě „in dubio pro reo“ **je nutné údajné měření považovat za neplatné**.
7. Ve znění platném k 15.1.2015 zní § 124 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb. takto:

(8) Ministerstvo vnitra

a) vede centrální evidenci dopravních nehod,

b) spolupracuje s ministerstvem při provádění prevence v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

Tvrzení správního orgánu je tedy lživé a Stanovisko ÚO PČR Pardubice k žádosti na měření rychlosti vozidel ze strany MP Lázně Bohdaneč je z důvodu evidentní nicotnosti neplatné. Tedy měření rychlosti bylo prováděno v rozporu se zákonem a **nelze jej považovat za důkaz** pro správní řízení.

Poskytnuté snímky mapy (součást spisu) jsou až naivně zavádějící. Ano, začátek/konec obce je ve směru od Pardubic daleko, ale obec Lázně Bohdaneč má začátek/konec i opačným směrem (i ostatní obce mají začátek i konec, jinak by byly nekonečné), výrazně blíže k údajnému místu měření. Navíc z místa údajného měření bylo (nebo mohlo být) měřeno oběma směry a vzhledem k přímé viditelnosti na bližší značky obec/konec obce tak měřený úsek nemusel být vzdálen o více než 50 m od těchto značek, naopak mohl přesahovat až mimo území obce (dle silničního zákona, nikoli dle katastrálního území). Použití podklady z online map serveru seznam.cz samozřejmě není možné jako průkazné měření, jelikož se nejedná o kalibrované ověřené měřidlo. Zde je na správním orgánu, aby prokázal, že tato vzdálenost byla vyšší než 50 m a pokud toto není náležitým způsobem v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb. o metrologii ve znění pozdějších předpisů prokázáno, aby se zachoval dle fundamentální zásady práva „in dubio pro reo“. Vzhledem k výše uvedenému je nutné považovat úsek údajného měření za místo neschválené PČR a tedy **je nutné považovat údajné měření za protiprávní a neplatné.**

8. Je zajímavé, že správní orgán rozpory a lži ve výpovědích svědků považuje za drobné nepřesnosti, zatímco doplnění informací od obviněného (v souladu se zákonem) nebere v potaz (viz bod 2). To svědčí proti nestrannosti správního orgánu. Správní orgán je povinen v souladu s ustanovením § 50 zákona č. 500/2004 Sb. **i bez návrhu zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného.** Správní orgán ale nejen, že sám nezjišťoval **žádné** okolnosti svědčící ve prospěch obviněného, nýbrž zcela ignoroval argumenty, které od obviněného obdržel, čímž bylo obviněnému **upřeno právo na spravedlivé řízení.**
9. Vzdálenost 10.5 km (a o 4 obce dál) nemůže být ani při dobré vůli považována za „na místě“, podobně jako o několik (možná desítek) minut později za „bezprostředně“, bez ohledu na postoj správního orgánu. Takto markantní nesrovnalosti správní orgán označil za drobné nepřesnosti, což je naprosto alarmující a opět svědčí o tom, že rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno na základě zcela chybného a nedostatečného prověření daného skutkového stavu a jako takové **je stíženo právní vadou.**
10. Postupné přidávání dalších domnělých přestupků strážníkem Jelínkem lze považovat za důkaz, že měl zájem podezřelého nějakým způsobem protiprávně poškodit a snižuje to věrohodnost jeho výpovědi. Tímto se opět orgán vůbec nezabýval. Dále proti nestrannosti orgánu svědčí skutečnost, že argumenty obviněného neuvedené „na místě“, nýbrž „později“ (při čemž nebylo prokázáno, že by se obviněný „na místě“ vůbec nacházel!) zcela ignoroval (viz bod 2), zatímco stejný postup u svědka Jelínka považuje za bezchybný.
11. Správní orgán se vůbec nevyjádřil k rozporům ve výpovědi svědka Jelínka. Tyto rozpory nemohou být brány na lehkou váhu, jelikož (stejně jako další skutečnosti) ukazují na snahu strážníků poškodit obviněného i za cenu nepřesných až lživých výpovědí.
12. Správní orgán se vůbec nezajímal o mnohá závažná překročení zákona ze strany strážníků, která svědčí o nezdravé motivaci poškodit poškozeného. Odvolání na „technické důkazy“ pokulhává v tom, že ačkoli obviněný zpochybnil jejich platnost, správní orgán je stále bere jako nezpochybnitelné. Zejména při konfrontaci s přílohou 1 je spoléhání na „technické důkazy“ spíše tragikomické a také svědčí proti nestrannosti úředníka. Jakási barevná sjetina v nízké kvalitě tisku zařazená do spisu, s absentující doložkou autentičnosti dané listiny tak, aby nade vši pochybnost prokázala, že se jedná o nezmanipulovaný výtisk z daného konkrétního záznamového zařízení, opravdu ani v nejlepší vůli **nemůže objektivní správní**

orgán brát za nezpochybnitelný listinný důkaz.

13. Nesrovnalosti ve výpovědích svědků nelze brát na lehkou váhu. Je zcela zřejmé, že jejich svědectví bylo přizpůsobeno tak, aby z něj vyznělo, že zahájili údajné stíhání bezprostředně po údajném změření. Důvodem je samozřejmě snaha zpochybnit možnost záměny řidičů, jelikož jejich cílem je poškodit obviněného.
14. Uvedené nesrovnalosti ve výpovědích svědčí o účelovém lhaní ze strany svědků s účelem prokázat obviněnému domnělý přestupek „za každou cenu“ a poškodit tak obviněného.
15. Správní orgán zcela ignoroval jasné důkazy o ohrožení ze strany strážníků (nedodržení bezpečné vzdálenosti a tzv. „vybrždění“, výzva k zastavení pomocí megafonu, která nemá oporu v zákoně) ke kterému se sami doznali. To svědčí o podezřelé přemotivovanosti strážníků. Pro správní orgán to opět nebyl důvod se nad jejich motivací k poškození obviněného zabývat.
16. Správní orgán nevěnoval pozornost evidentně lživému tvrzení svědka Jelínka o nejčastější příčině dopravních nehod, které také svědčí o nepravdivosti výpovědi. Že se jedná o lež lze jednoduše ověřit např. na uvedených stránkách, z nichž jedna je oficiální statistikou PČR. Již z tohoto lze dovodit motivaci svědka Jelínka k potrestání obviněného, což je v naprostém rozporu s vystupováním svědka ve správním (a i jiném řízení). Svědek musí nezáužatě a objektivně podávat svědectví o skutečnosti, jíž byl přímo či nepřímo svědkem, nikoliv si vymýšlet důvody na základě které by obviněného potrestal. Je ostudou správního orgánu, že takové chování svědka ve správním řízení vůbec dopustí a neupozorní jej na nepřipustnost takovýchto výroků, zvláště v kontextu § 21 zákona č. 200/1990 Sb. Už jen uvedené jednání správního orgánu zakládá značné pochybnosti o jeho nestrannosti v dané věci.

<http://www.autorevue.cz/policejni-statistika-rychlost-neni-nejcastejsi-pricinou-nehody>

<http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx>
17. Správní orgán se nezabýval lživostí a účelovostí výpovědi obou svědků. Je zřejmé, že není v lidských silách dokončit měření, přesunout se do zaparkovaného vozu a vyjet za (údajně rychle jedoucím) vozem tak, aby bylo možné jej celou (nebo téměř celou) dobu mít na dohled a přitom jej dostihnout až o 10.5 km dále. Nemožnost výměny řidičů je vzhledem k svědectví, z nichž vyplývá, že vozidlo nebylo po celou dobu na dohled, je čistě spekulací, nikoli důkazem. Nicméně pro správní orgán je zřejmě „in dubio pro reo“ něco neznámého nebo nezávazného.
18. Nejedná se o drobné nesrovnalosti, nýbrž o účelové lhaní. Zejména z důvodu se vyhnout odpovědnosti za přestupek dle § 21 odst. 1) písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., dále dle několika ustanovení zákona 361/2000 Sb., zákona 533/1991 Sb. a jiných. Nabízí se otázka, zda se nejedná o spiknutí strážníků s úředníkem správního orgánu.
19. Žádost o poskytnutí videozáznamu byla správním orgánem zaslána Městské policii Lázně Bohdaneč dne 9.12.2015 (doručena dne 11.12.2015) se lhůtou 15 dní na vyřízení. V této lhůtě nebylo žádosti vyhověno, ale správní orgán neučinil žádné další kroky.

Při svědeckých výpovědích dne 11.1.2016 svědek Jelínek potvrdil existenci tohoto videozáznamu. Úředník jednající za správní orgán nijak nekomentoval skutečnost, že

o zaslání videozáznamu bylo již zažádáno, ale požadavek nebyl splněn.

Po zaslání požadavku obviněného o zažádání o poskytnutí videa dne 18.1.2016 (doručeno 19.1.2016) byla (čistě náhodou?) od Městské policie Lázně Bohdaneč zaslána 21.1.2016 informace, že video nebylo archivováno (doručeno 26.1.2016). To svědčí o pochybení jak Městské policie Lázně Bohdaneč tak o pochybení správního úřadu a možná i o jejich spiknutí.

Krom reakce na komentář úřadu k jednotlivým bodům vyjádření uvádí obviněný následující:

20. Správní orgán v rozhodnutí uvedl, že obviněný jednáním uvedeným v bodu 2.) rozhodnutí porušil § 6 odst. 12 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tento § zní následovně:

Řidič motorového vozidla je povinen na výzvu policisty nebo celníka podrobit vozidlo kontrole největší přípustné hmotnosti na nápravu, největší přípustné hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy nebo technického stavu vozidla nebo jízdní soupravy.

Z tohoto důvodu považuje obviněný rozhodnutí (minimálně z části) za **nicotné** dle § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. pro vnitřní rozpornost.

21. Pravomoci obecní policie jsou omezeny katastrálním územím obce, která obecní policii zřídila. V případě, že existuje veřejnoprávní smlouva o poskytnutí obecní policie jiné obci, rozšiřuje se pravomoc i na katastr této obce. Zastavení a další úkony proběhly na katastrálním území obce Chýšť, která ale nemá uzavřenou příslušnou veřejnoprávní smlouvu s obcí Lázně Bohdaneč. Pro úplnost obviněný uvádí, že taková smlouva neexistuje ani mezi obcí Voleč a obcí Lázně Bohdaneč. Důkaz o neexistenci takové smlouvy (smluv) v příloze. K těmto důkazům nemůže odvolací orgán nepřihlédnout dle § 82 odst. 4) zákona č. 500/2004 Sb., jelikož se nejedná o důkaz, který by měl navrhopvat obviněný, nýbrž o doplnění toho, co prvoinstanční orgán nezajistil, ačkoli je to jeho povinnost. Tímto se správní orgán, konkrétně úředník Magistrátu města Pardubice Tomčo dopustil flagrantního porušení zásady stanovené v §3 správního řádu, tzv. zásady materiální pravdy. Tato zásada je naprostým fundamentem způsobu vedení správního řízení. Ignorace tak základní a i zásadní skutečnosti, zda strážníci MP města Lázně Bohdaneč byli vůbec oprávněni zasahovat na katastrálním území obce Chýšť, tj. zda strážníci vůbec byli v daném místě obecními policisty dle zákona 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“), ukazuje v lepším případě na hrubou nekompetentnost a neznalost uvedeného úředníka, v tom horším na jeho zaujatost v dané věci. Promítnutí výše uvedené zásady do tohoto správního řízení mělo zcela automaticky znamenat prověření této skutečnosti, kterou ovšem správní orgán svévolně ignoroval.

Z výše uvedeného vyplývá, že veškeré úkony od zastavení údajně pronásledovaného vozidla (včetně samotného zastavení a hlavně ztotožnění) **byly provedeny v rozporu se zákonem o obecní policii**, protože mimo místo své působnosti vymezené v § 1 odst. 2) zákona o obecní policii není strážník obecní policie oprávněn provádět jakýkoliv zákrok, pokud takovou výjimku nestanoví tento nebo zvláštní zákon (viz. §1 odst.5 zákona o obecní policii). Žádný takový normativní právní akt právní síly zákona, který by strážníkovi dával pravomoc zastavovat vozidla (dokonce společně s jejich ohrožením během zastavování), legitimovat řidiče, požadovat po něm řidičský průkaz a doklady od vozidla, neexistuje. Strážníci proto

nebyli oprávněni k legitimaci řidiče, ani k zastavení vozidla, ani dočasného omezování svobody řidiče (protože se s nimi na daném místě opravdu nebavil dobrovolně a o vlastní vůli, byl k tomu strážníky donucen). A protože vzhledem k ustanovení § 51 odst. 1 zákona 500/2004 Sb. **nemůže správní úřad využít na místě (protiprávně) získaných informací jakožto důkazů**, nezná správní úřad totožnost zastaveného řidiče, tím méně totožnost řidiče v době údajného změření. Ze stejného důvodu je zcela irrelevantní obvinění z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) ohledně nepředložení řidičského průkazu, jelikož v daném místě neměli strážníci Lázně Bohdaneč žádné zákonné oprávnění k tomu požadovat od řidiče řidičský průkaz. To by jej stejně tak mohla vyžadovat stará Blažková a pak si stěžovat, že jí nebyl předložen. Ale ta má na práci obecně důležitější věci než strážníci, proto by jí ani taková věc nenapadla a krom toho je dostatečně inteligentní na to, aby tušila, že k tomu není oprávněna. Na rozdíl od strážníků MP Lázně Bohdaneč.

Správní orgán zcela ignoroval svou povinnost ověřit, zda jsou důkazy získány v souladu se zákonem a zde je tedy vůbec možné je ve správním řízení jakožto důkazy použít. To mohlo být způsobeno buď snahou protiprávně poškodit obviněného a nebo nedostatečným IQ v kombinaci s nesplněním podmínek zvláštní odborné způsobilosti ve smyslu vyhlášky č. 512/2002 Sb. **Správní orgán tedy nezná totožnost řidiče.**

22. O nemožnosti (a neuskutečnění) výměny řidičů neexistuje žádný důkaz krom výpovědi svědků. Videozáznam z vozidla, o který bylo požádáno 9.12.2015 a jehož existence byla potvrzena výpovědí svědka Jelínka dne 11.1.2016 byl za záhadných okolností zmizel. Z toho lze dovozovat, že tento důkaz obsahoval skutečnosti, které nebyly výhodné pro strážníky. O nepředložení řidičského průkazu na výzvu strážníka také neexistuje jiný důkaz než svědecké výpovědi (navíc zejména v případě svědka Procházky dosti pofidérní). Vzhledem k tomu, že strážníci projevili neobvyklou horlivost (např. pronásledování přes katastrální území obcí, kde neměli co dělat, dále neoprávněné zastavení, vyhrožování neskrytě nošenou palnou zbraní, zbytečné zdržování posádky vozidla, lhaní atd.), lze se domnívat, že měli nějaký zájem na potrestání domnělého pachatele (ač není jasná jeho totožnost) a jejich výpovědi byly zcela účelové a lživé a není je tedy možno považovat za věrohodné pro správní řízení. (viz rozsudek NSS č.j. 7 As 83/2010 – 63). Toto tvrzení je ještě podporováno tím, že pocházeli ze stejné líhně agresivních kriminálků jako Pavel Řehoř či Patrik Trojan, kteří již byli pravomocně odsouzeni (ostatní gaunery z MPLB to čeká). **Správní orgán tedy nezná totožnost údajně zastaveného řidiče, tím méně totožnost řidiče v době údajného změření.**
23. Zajímavý rozpor vzniká mezi jednáními, které správní orgán vyhodnotil jako nezpochybnitelné (překročení rychlosti, nepředložení ŘP), které byly velmi nedůvěryhodně a rozporuplně popsány svědky, zatímco obviněný je věcně a argumentačně vyvrátil, a jednáními, které správní orgán uznal za neprokazatelné z důvodu důkazní nouze (předjíždění v blízkosti přechodu nebo na přechodu a nezastavení na výzvu), které svědkové popsali relativně shodně a obviněný proti nim neměl námitek (nebyl důvod, nebyly mu kladeny za vinu). Tento přístup svědčí o snaze správního orgánu „přísít“ obviněnému „aspoň něco“ a vypovídá o naprostém opaku nestrannosti, což by měla být základní vlastnost správního orgánu, jež mu ukládá § 7 odst. 1) zákona 500/2004 Sb.
24. Obviněnému nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům „vyjádření Městské policie Lázně Bohdaneč k videozáznamu ze služebního vozidla“ a „část návodu k obsluze a popis měřicího zařízení“. Tyto podklady byly správním orgánem zaslány obviněnému dne 10.2.2016 a rozhodnutí bylo odesláno hned následující den 11.2.2016. Tím bylo ze strany

správního orgánu porušeno ustanovení § 36 odst. 3) zákona č. 500/2004 Sb.

25. Správní orgán uvádí, že bylo přihlédnuto k přestupku obviněného z 18.8.2014. K tomuto nelze přihlížet (viz rozsudek NSS č.j. 8 As 82/2010-55), z čehož vyplývá, že se **správní orgán dopustil protiprávního jednání**.
26. Správní orgán se vůbec **nezabýval materiálním aspektem přestupku**, který je nutno prokazatelně naplnit, aby bylo možno jednání za přestupek vůbec považovat. Není možné vyvozovat materiální znak z toho, že jednání je popsáno v zákoně (formální aspekt). Zmíněné spadlé větve, stromy, nebo náklad, případně vozidla, která se účastnila dopravní nehody nemohou být považovány za argument, jelikož se jednalo o přehlednou, širokou, rovnou a bezpečnou silnici bez přítomnosti stromů (ostatně, kde jinde by obecní pohůnek měřil, že?). Zmíněné ohrožení bezpečnosti silničního provozu nebylo ze strany správního orgánu nijak zdůvodněno a už vůbec ne prokázáno. Bez prokázání materiálního aspektu **není možné jednání považovat za přestupek**.
27. Správní orgán nejen, že vůbec nectil zásadu „in dubio pro reo“, nýbrž argumenty, skutečnosti a důkazy svědčící ve prospěch obviněného zcela ignoroval (po té, co je obdržel od obviněného, když už se v rozporu se zákonem neobtěžoval je sám zjišťovat), zatímco tvrzení svědků považoval za relevantní důkazy, ačkoli byla obviněným prokázána jejich lživost, nesmyslnost, nebo minimálně neprokazatelnost. Z tohoto důvodu obviněný oprávněně považuje **rozhodnutí za protiprávní**.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí č.j. odporuje platným zákonům a tedy

navrhuji

aby odvolací orgán v souladu s ustanovením § 90 ods. 1) písm b) zákona č. 500/2004 Sb. napadené rozhodnutí č.j. zrušil a **věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal**.

Nežádám

o **zastavení řízení** z důvodu, aby pan Tomčo dostal další šanci naučit se zákonům a slušnému a korektnímu chování a také aby měl méně času škodit dalším slušným lidem. Slibuji, že se pokusím mu přidat co nejvíce práce dle svých možností.

Pokud odvolací orgán shledá jednání jmenovaného úředníka jako protiprávní a v souladu se zákonem podá podnět k jeho trestnímu stíhání (viz např. § 329 zákona č. 40/2009 Sb.) a/nebo zahájení správního řízení, budu samozřejmě (jakožto ctihodný občan zákona dbalý) v případě potřeby rád nápomocen například svědeckou výpovědí. O podání trestních oznámení na oba strážníky se postarám sám.

V dokonalé účtě
obviněný
Číkus